

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Wildové a soudkyně JUDr. Blanky Bendové a Mgr. Kateřiny Sedlákové v právní věci

žalobců: a) **M. K.**, narozená xxx
bytem xxx, xxx
b) **J. K.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
oba zastoupeni advokátem JUDr. Robertem Jehne
sídlem Washingtonova 1567/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Smartwings, a.s.**, IČO 25663135
sídlem K Letišti 1068/30, 160 08 Praha 6
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Rufferem
sídlem Husovo náměstí 1702, 253 01 Hostivice

o zaplacení částky 800 EUR s příslušenstvím

k odvolání žalované proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 17. dubna 2023, č. j. 9 C 40/2022-41

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se** ve výroku o nákladech řízení ad II. **mění** tak, že žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně zastavil řízení podle § 96 odst. 1 a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“, neboť žalobci vzali žalobu v celém rozsahu zpět (výrok I.) a rozhodl dle § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř., že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
2. Proti výroku o náhradě nákladů řízení ad II. tohoto usnesení podala žalovaná včasné odvolání, v němž namítala nesprávné právní posouzení věci, poukázala na to, že žalobci zavinili zastavení řízení zpětvetím žaloby, žalované tak svědčí právo na náhradu nákladů řízení. Žádala, aby odvolací soud napadené usnesení změnil a uložil žalobcům povinnost uhradit jí náklady řízení v plné výši.
3. Žalobci ve vyjádření k odvolání žalované uvedli, že v daném případě je na místě aplikace § 150 o. s. ř., poukázali přitom na rozhodnutí Městského soudu v Praze v obdobné věci sp. zn. 23 Co 94/2023-72, v němž odvolací soud učinil závěr, že žalobci v obdobné věci nejsou schopni sami si ověřit pravdivost tvrzení žalované. Poukázali na rozdílné informace, které jim byly před zahájením řízení poskytnuty, žalovaná uváděla odlišné časy způsobené zpožděním řízení letového provozu, řádné důkazy předložila až v soudním řízení. Žalobci jako spotřebitelé by měli být chráněni před nepoctivým jednáním leteckých společností, odmítajících dobrovolně hradit oprávněné nároky spotřebitelů, kteří se tak musí se svými nároky obracet na soud. Žádali potvrzení napadeného výroku.
4. Žalovaná reagovala replikou, v níž namítala, že žalobkyně reklamovala zpožděný let dne xxx, na což jí bylo e-mailem ze dne 15. 7. 2022 odpovězeno, že zpožděný let byl stížen mimořádnou okolností, konkrétně zpoždění bylo způsobeno regulací ze strany řízení letového provozu. Právní zástupce žalobců kontaktoval žalovanou dne 29. 8. 2022, na což bylo reagováno 31. 8. 2022 a 5. 8.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

2022 (správně 5. 9. 2022), právnímu zástupci bylo vysvětleno, že důvodem zpoždění bylo přidělení slotu, byl k tomu poskytnut i důkaz výpisem slotové regulace. Žalobci tedy danou informaci měli již před podáním žaloby. Žádala přiznání náhrady nákladů řízení.

5. Žalobce v duplice poukázali na to, že žalovaná původně tvrdila zpoždění způsobené řízením letového provozu 1 hodinu a 57 minut, takové zpoždění však dle judikatury Nejvyššího soudu není mimořádnou okolností. Když na to žalovanou upozornili, žalovaná svá tvrzení změnila, uvedla, že toto zpoždění činilo 2 hodiny a 7 minut, na žádost o poskytnutí důkazu předložila tabulku, která však zpoždění způsobené řízením letového provozu delší než dvě hodiny neprokazuje. V komunikaci se soudem žalovaná doložila další (jiné) důkazy, z nichž vyplývá opět jiná délka zpoždění.
6. Odvolací soud ve smyslu ustanovení § 212 ve spojení s ust. § 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř. přezkoumal napadené usnesení, aniž by nařizoval odvolací jednání a odvolání žalované shledal důvodným ohledně nesprávného právního posouzení nároku na náhradu nákladů řízení, neboť soud I. stupně vůbec neposuzoval zavinění účastníků na zastavení řízení.
7. Podle § 146 odst. 1 o. s. ř. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku, jestliže řízení
 - a) skončilo smírem, pokud v něm nebylo o náhradě nákladů ujednáno něco jiného;
 - b) bylo zastaveno.
8. Podle § 146 odst. 2 o. s. ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).
9. Z výše uvedeného vyplývá, že z hlediska náhrady nákladů řízení je třeba v případě zastavení řízení nejprve vyřešit otázku, zda některý z účastníků zastavení řízení zavinil ve smyslu § 146 odst. 2 o. s. ř., pouze pokud zavinění nelze shledat na straně žádného účastníka, je na místě aplikace ust. § 146 odst. 1 písm. b/ o. s. ř.
10. Takto soud I. stupně nepostupoval. Žalované lze rovněž přisvědčit i v tom, že zastavení řízení zavinili žalobci zpětvzetím žaloby, aniž by byl jejich nárok uspokojen. Žalované tak vznikl nárok na náhradu nákladů řízení dle § 146 odst. 2 věty první o. s. ř.
11. Žalobci však důvodně namítali rozporné informace a nedostatečné důkazy, kterých se jim dostalo ze strany žalované před zahájením řízení. E-mailovou komunikací bylo doloženo, že žalovaná nejprve tvrdila mimořádné okolnosti spočívající v čekání na letišti 1 hodinu a 57 minut, následně 2 hodiny a 7 minut, k čemuž přiložila informaci sestávající ze 14 řádek zkratk a čísel (pro laika nesrozumitelných), za této situace žalobcům nelze vytýkat, že toto sdělení žalované nepovažovali za dostatečně věrohodné a uplatnili tvrzená práva žalobou. V těchto okolnostech odvolací soud shledal důvody zvláštního zřetele hodné, odůvodňující odepření náhrady nákladů řízení žalované ve smyslu § 150 o. s. ř. Vycházel přitom z toho, že žalovaná jako letecká společnost není subjektem, kterému by odepřením náhrady nákladů řízení v řádech jednotek tisíců Kč byla způsobena v majetkové sféře podstatná újma, pro niž by nebylo možno po ní spravedlivě požadovat, aby náklady vynaložené v soudním řízení nesla sama.
12. Z těchto důvodů odvolací soud usnesení v napadeném výroku změnil dle § 221a o. s. ř. tak, že se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává.
13. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o. s. ř., odvolací soud přitom vycházel z toho, že žalovaná byla úspěšná pouze částečně, její argumentace byla shledána opodstatněnou, náhrada nákladů řízení jí však byla odepřena z jiných důvodů. Odvolací soud proto neshledal plný úspěch na straně žádného z účastníků. Proto nebyla náhrada nákladů odvolacího řízení žádnému z nich přiznána.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

14. Ve výroku o zastavení řízení ad I. zůstalo napadené usnesení nedotčeno (§ 206 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 10. července 2023

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu